

ת"פ 54418/06/19 - בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) נגד סנד מצארווה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 54418-06-19 מדינת ישראל נ' מצארווה

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אוריה תוהמי

נגד

סנד מצארווה הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עלא תלאווי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.6.19 החזיק הנאשם בביתו שבטייבה אקדח מסוג FN ובתוכו מחסנית תואמת, חבויים בתוך שקית שקופה אטומה מתחת למגירה התחתונה בארון הימני שבחדרו של הנאשם. בתוך השקית, לצד האקדח החזיק הנאשם בתוך שקית ניילון שני כדורים מסוג 9 מ"מ.

2. לבקשת ב"כ הנאשם, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 2.7.20 עולה כי הנאשם יליד הארץ, בן 29, נשוי ואב לילד, מתגורר בטייבה, ומצוי בתנאים מגבילים של "מעצר אדם". בשנת 2012 היה מעורב בתאונה קשה, אושפז בבית חולים שיקומי למשך תקופה ארוכה וכיום סובל מכאבים ברגלו ומוכר כנכה בביטוח הלאומי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע בתחום הנגרות. מזה כשבע שנים עובד עם אחיו בחווה חקלאית השייכת למשפחה וקודם לכן עבד בתחום מכונאות רכב.

הנאשם בעל הרשעה קודמת משנת 2012, בגין החזקת מכשירי פריצה, ולא פתוחים נגדו תיקי מב"ד נוספים. בהתייחסותו לעבירה דן, מסר כי ימים ספורים טרם ביצעה ראה במצלמות האבטחה הצמודה לביתו אדם המחביא דבר

עמוד 1

מה. לאחר שבדק והבין שמדובר בנשק אסף אותו לביתו על מנת למנוע שימוש בנשק ליד ביתו. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו והבנה ראשונית לחומרת העבירה. עם זאת, **השירות התרשם כי קיים יחס מטשטש ומצמצם באשר לחלקו בעבירה, להשלכותיה האפשריות ולקשריו השוליים והמעורבות העבריינית שכלל הנראה עומדת בבסיס ביצועה.**

עד למעצרו הנוכחי השתמש באופן מזדמן בקנבים כמשכך כאבים לפציעה שברגלו, אך לדבריו כיום אינו משתמש בחומרים פסיכו-אקטיביים ובדיקת שתן שמסר נמצאה נקיה מסמים.

בהליך המעצר בעניינו התרשם השירות כי הנאשם גדל בסביבה משפחתית שמעודדת הישגים לימודיים וניכר כי על רקע הישגיו הנמוכים חווה פער מול בני המשפחה שהשפיע על דימויו העצמי וגרם לו לתחושת נחיתות והתחברות שולית. בנוסף, מות האב בשנת 2011 ותאונת הדרכים שעבר הותירו את הנאשם תלוי בסביבתו הקרובה וזו הובילה לעיסוק מוגבר בדימוי עצמי נמוך וצורך בהוכחת גבריות ומסוגלות בשנים האחרונות. עוד התרשם השירות כי **בעיתוי זה עולים דפוסי חשיבה נוקשים וקושי בולט לבחון את מצבו.** יחד עם זאת, הנאשם בעל יכולות תפקוד יציבות, מבטא שאיפות לנהל אורח חיים תקין וחווה את המעצר כמרתיע עבורו. ביולי 2019 הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצר במסגרתו הוא **שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית.** הגם שהתמיד והגיע לכל המפגשים ושמר על התנאים המגבילים, הרי שהשתתפותו בקבוצה התאפיינה באדישות ובפאסיביות וקושי לקחת חלק פעיל בה, כמו גם קושי בזיהוי מוקדי סיכון והימנעות לבחון דפוסי התנהגות בעייתיים.

בנסיבות אלה, הסיכון בעניינו הוערך כנמוך במידת חומרה נמוכה.

התרשמות השירות היא כי **לנאשם דפוסי חשיבה נוקשים, קושי בקבלת אחריות מלאה לנסיבות העבירה,** אך הוא אינו מאופיין בדפוסי שוליים ועבריינים מושרשים. נוכח העובדה כי הנאשם שלל כל צורך טיפולי נוסף במצבו, **שירות המבחן נמנע מכל המלצה שיקומית בעניינו.**

4. מתסקיר משלים מיום 25.10.20 עולה כי בתקופת הדחייה התקיימו שתי פגישות עם הנאשם בהן שיתף בדאגות סביב הימשכות ההליך המשפטי, השינויים שערך בחייו כחלק מהרתיעה שיצרו אצלו ההליכים המשפטיים והתמקד במחירים האישיים והרגשיים הנגזרים מביצוע העבירה ועל כך שחווה לחצים כלכליים וקשיים בזוגיות בהיותו תחת תנאים מגבילים. הנאשם שיתף כי מאז מעצרו צמצם קשריו החברתיים, השקיע בעבודתו ומתכנן להרחיב את העסק המשפחתי עם אחיו. הוא שב והביע צער וחרטה עמוקה בגין מעורבותו בעבירה הנוכחית, **ציין כי לא נתן דעתו אז להשלכות מעשיו ופעל מתוך חרדה פנימית,** וכיום מפעיל שיקול דעת בבחירותיו. השירות התרשם כי הנאשם מבטא הבנה יותר מעמיקה לחומרת מעשיו וניכר כי נרתע מהתנהגותו הבעייתית והשלכותיה השליליות **אך עדיין קיימת נטייה לטשטש ולצמצם חלקו בביצוע העבירה כמו גם בקשרים השוליים.**

באשר להליך טיפולי, טען הנאשם כי עמדתו הקודמת בדבר שלילת צורך טיפולי נבעה מקשייו להתבטא רגשית בשפה שאינה שפת אם הואיל ודובר עברית באופן חלקי, וכי שילובו בקבוצה הטיפולית במסגרת המעצר הביאה לתחושה של חוסר תרומה והתקשה להבין את הדינמיקה הקבוצתית. **הפעם ביטא נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית בשפה הערבית.** לאור האמור סבר שירות המבחן כי יש מקום להתערבות טיפולית במצבו אשר יהיה בה כדי להקטין סיכון להישנות עבירות בעתיד תוך שיקום מצבו. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

5. מתסקיר סופי מיום 14.2.21 עולה כי במהלך תקופת דחיה נוספת הנאשם השתתף בשלושה מפגשים במסגרת קבוצת הכנה לטיפול שבוחנת מוטיבציה והתגייסות לטיפול תוך דגש על זיהוי מצבי סיכון ורכישת כלים לוויסות דחפים. לאחר הטלת סגר כללי במדינה, המשיך הנאשם בטיפול פרטני, כשהנאשם הגיע לכל המפגשים ושיתף פעולה כנדרש. בטיפול הקבוצתי והפרטני עלה בידי הנאשם להעמיק בנסיבות העבירה, לגלות פתיחות ויכולת התבוננות עצמית, וכן לפתח מודעות ולבחון גורמי סיכון לצד העלאת תכנים רגשיים ומורכבים מעולמו האישי. התרשמות השירות היא כי הנאשם מגובש, עובד בעבודה יציבה, בעל שאיפות להתקדם, מגלה מחויבות לשיקומו, למד לקח והסיק מסקנות מהתנהגות עוברת חוק. ההערכה היא כי מדובר בסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה במידה נמוכה, וההמלצה היא להטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד צו מבחן לשנה.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. ב"כ המאשימה טענה שהחזקת אקדח, יחד עם מחסנית וכדורים, הופכים את הנשק לנשק קטלני המוכן לשימוש מיידי. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה ולכך שבתי המשפט עמדו על חומרתן של עבירות בנשק ועל פוטנציאל הנזק העצום שהן יוצרות. הן מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית היכולה להוביל לפגיעה בחפים מפשע, תופעה הגורמת לכך שקיימת אוכלוסיה שלמה שחיה בפחד יומיומי שמא הנשק יופנה כלפיה. על כן, יש לגלות אפס סובלנות לזמינות של נשק חם בידי מי שאינם מורשים לכך ולתת לשיקולי הרתעת היחיד והרבים משקל של ממש באמצעות החמרה בענישה. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעה בעבירת רכוש משנת 2012. המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר והגישה פסיקה התואמת את עמדתה (תע/1). לאור האמור, נטען שיש למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם המוצע ולגזור עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

יצוין, כי לאחר ששמע בית המשפט (כב' הש' מיכאל קרשן) את טיעוני הצדדים לעונש באותו היום, הוא החליט, "לא בלי היסוס", לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להיתרם מהקשר עם שירות המבחן. בית המשפט לא נעתר לבקשת ההגנה לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות השירות על מנת לקבל חוות דעת ממונה בעניינו (החלטה מיום 14.7.20, בעמ' 13).

בהשלמת טיעון לעונש, מיום 3.3.21, טענה ב"כ המאשימה כי אין מדובר במקרה הראוי לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, אך נוכח האמור בתסקיר הסופי שהוגש, עתרה למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו טענה. ב"כ המאשימה הוסיפה והגישה פסיקה.

7. ב"כ הנאשם טען שניתן להניח שמדובר בהחזקה רגעית, לזמן קצר, ללא מטרה פלילית, הואיל ולו היו נסיבות מחמירות, חזקה על המאשימה שהיתה מציינת זאת בכתב האישום. נטען שהמאשימה עותרת למתחם עונש הולם בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, בעוד שהמתחמים שבתי המשפט קובעים נמוכים יותר. הפסיקה בעניין זה מגוונת, כשבשורה של פסקי דין של בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ואף נקבעו מתחמים שמתחילים במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. הוגשה פסיקה (נע/1). נטען שהנאשם כבן 29, נשוי ואב לילד, כיום עובד בחקלאות עם אחיו במשק משפחתי לייצור גבינות. בשנת 2012 היה מעורב בתאונת דרכים קשה, סמוך לפטירת אביו וממסמך רפואי עולה כי הוא סובל עד היום מכאבים (נע/2). אשתו של הנאשם אינה עובדת והוא המפרנס היחיד. הנאשם היה עצור מיום 19.6.19 ועד להעברתו לאיזוק אלקטרוני ביום 18.7.19. מאז ועד ליום 25.11.19 שהה בתנאי מעצר בית מלא, כשביום 25.11.19 הוסר האיזוק, אך הוא נותר במעצר בית. רק ביום

17.3.20 בוטל מעצר הבית ונקבע שהוא ישהה ב"מעצר אדם".

נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי, נטל אחריות והביע חרטה והבנה לחומרת העבירה. התסקירים בעניינו חיוניים. הוא משתף פעולה בהליך הטיפול, היה בקבוצה טיפולית ובשיחות פרטניות ושירות המבחן הגיע למסקנה שהמסוכנות הנובעת ממנו נמוכה בדרגה נמוכה. התסקיר האחרון שהתקבל מראה שיש התקדמות בעניינו, חרטה עמוקה, צער על המעשה, יש פתיחות מבחינתו, וזו תחילתה של דרך טובה. הנאשם המשיך בעבודתו, התמיד ושיתף פעולה עם ההליך הטיפולי וניכר השינוי שחל בו בעקבות כך. נטען שעיקרון הענישה האינדיבידואלית הוא עקרון על, ועל כן ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם בעבירות נשק, וזאת אם הנאשם השתלב בהליך שיקומי של ממש. האמירה הנורמטיבית של המדינה שבתיקי נשק יש לקבוע מתחם גבוה שמתחיל ב-12 חודשי מאסר מנוגדת לפסיקה ולעמדת המדינה עצמה בתיקים אחרים שם נטען, בנסיבות חמורות יותר, למתחם שמתחיל ב-9 חודשי מאסר.

בנסיבות אלה, טען הסניגור, לאור ההליך השיקומי אשר לא הושלם מסיבות שאינן תלויות בנאשם, אלא במגופת הקורונה והטלת הסגרים, חלוף הזמן, היעדר הסתבכות נוספת עם החוק והיותו במעצר בית תקופה ארוכה, הרי שיש להקל עם הנאשם ולגזור עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, כהמלצת שירות המבחן.

בהשלמת טיעון לאחר קבלת תסקיר סופי, שב ב"כ הנאשם ועתר להטלת עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, תוך הפניה לפסיקה נוספת התומכת בעמדתו.

8. הנאשם בדברו האחרון הוסיף שהוא אב לילד ואשתו בהיריון עם ילד נוסף, כשהוא המפרנס היחיד בעבודתו במשק גבינות משפחתי אצל אחיו. בנסיבות אלה ביקש שבית המשפט יקל בעונשו, בעיקר נוכח העובדה כי למד לקח מהמקרה, רכש כלים להתנהגות, במהלך ההליך הטיפולי שעבר, ויודע כי יש לציית לחוק, כפי שהדת המוסלמית אף מורה.

דין והכרעה

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בעת גזירת העונש הוא יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

באשר לחומרתן של עבירות בנשק, הדברים ידועים. רבות נכתב בפסיקה אודות פוטנציאל הנזק הטמון בהגעתו של נשק חם לידיים עברייניות ולאומניות, פוטנציאל שלא אחת מתממש וגובה חייהם של חפים מפשע. נקבע לא אחת כי זמינותו של נשק חם ורב עוצמה היא בעלת פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה, וכי עבירות מסוג זה יוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו (ע"פ 3156/11 ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.12); ת"פ (מחוזי חי') 68389-07-20 מדינת ישראל נ' עלי ח'אלדי (23.2.21)).

בע"פ 5646/15 סאמח תיהאווני נ' מדינת ישראל (14.2.16) התייחס בית המשפט העליון לסכנה הטמונה בעבירה של החזקת נשק שלא כדין -

"החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל

לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים. 'יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד' (ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.8.06)).

הערכים החברתיים המוגנים בבסיס עבירות הנשק הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שלמות גופו של הפרט והגנה על סדרי השלטון והמשפט. בענייננו, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים מוגנים אלה היא **נמוכה-בינונית**, הואיל ומדובר בכלי נשק אחד, מסוג אקדח, מחסנית ריקה ותחמושת הכוללת שני כדורים בלבד, אשר הוסלקו בביתו.

מתחם העונש ההולם

10. מנסיבות ביצוע העבירה עולה שהנאשם אשר החזיק, כאמור, אקדח בארון בחדרו לצד מחסנית ריקה ושני כדורי תחמושת, פעל לבדו, והגם שאין אינדיקציה לכך שהנשק נועד לשימוש עברייני או ביטחוני, הרי שפוטנציאל הנזק שעלול להיגרם משימוש בכלי נשק זה גבוה.

כזכור, בבש"פ **אבו מוך** הותיק והידוע (בש"פ 625/82 **חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל** (16.8.82)), קבע כב' השופט בכ "מדרג" חומרה לגבי נסיבות החזקת נשק, הגם שדובר במדרג הנוגע לשיקולי מעצר ושחרור, כדלקמן -

"אנסה לסווג את העבירות של החזקת נשק שלא כדין לקטיגוריות הבולטות שביניהן, אם כי ער אני לכך, שלא ניתן לכלול את כל האפשרויות במסגרת סיווג כזה. אלך מהכבד אל הקל מבחינת חומרתן של העבירות:

- (א) החזקת הנשק לשם ביצוע מעשים, המיועדים לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור.
- (ב) החזקת הנשק לשם ביצוע עבירה פלילית ספציפית כגון רצח, שוד, התפרצות, תקיפה וכו'.
- (ג) החזקת הנשק "לעת מצוא" כדי לאפשר פעילות פלילית אפשרית בעתיד.
- (ד) צבירת נשק על-ידי קבוצה פוליטית, עדתית או אידיאולוגית, במטרה לחזק בדרך זו את כוחה כנגד קבוצות יריבות.
- (ה) החזקת הנשק לצורך הגנה עצמית או לצורך הגנה על הציבור, המשפחה או ה"חמולה", אליהם הנאשם משתייך.
- (ו) החזקת כלי הנשק לצורך ספורט, ציד או שעשוע.
- (ז) החזקת כלי נשק על-ידי הנאשם בתור מזכרת או כאספן של כלים כאלה.
- (ח) החזקת כלי הנשק, שפג תוקף רישיונו, והנאשם נמנע מלחדש את הרישיון בעתו.

אמנם, לא ניתן לקבוע מסמרות בנדון, אך נראה לי, כי אפשר לקבוע בתור קו מנחה, שהעבירות המבוצעות בנסיבות המנויות בסוגים א-ד לעיל מגיעות בחומרתן לדרגה, שיש בה כדי להצדיק, במקרים המתאימים, מתן צו מעצר עד תום ההליכים. מאידך גיסא, לא הייתי רואה, בדרך כלל, מקום למתן צו כזה במקרים המנויים בסוגים ה-ח דלעיל".

בענייננו, בהיעדר נתונים ברורים אודות נסיבות הגעת הנשק לידי של הנאשם ואודות מטרת ההחזקה, נראה שמדובר בהחזקה בנסיבות ס"ק ג' או ה' למדרג אבו מוך.

11. כאמור, כבר נקבע בפסיקתו של בית המשפט עליון, לא אחת, כי מדיניות הענישה הראויה בעבירת החזקת נשק היא של הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח, גם על מי שזו עבירתו הראשונה (ע"פ 8846/15 איהבאב דראז נ' מדינת ישראל (13.3.16)); רע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.04); ע"פ 1505/14 אחמד לידאוי נ' מדינת ישראל (4.11.14)), אף בשים לב גם לפסיקה מקילה יותר:

ע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' קריספיל (24.8.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק והחזקת נכס החשוד כגנוב, לאחר שהחזיק אקדח טעון במחסנית ובה 7 כדורים ומשתיק קול. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר ל-22 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 5646/15 סמאח תיהאווי נ' מדינת ישראל (14.2.16) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק בצוותא לאחר שהחזיק באקדח טעון במחסנית מוסלק מתחת לשטיח ברכב. מדובר בבחור צעיר, בעל עבר פלילי קל, שניהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר ל-3 שנות מאסר וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל (8.7.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק ותחמושת. הנאשם החזיק ברכבו אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 13 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

רע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל (12.3.17) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק ותחמושת. הנאשם רכש אקדח ושתי מחסניות וכדורים והחזיקם בביתו. הנאשם ללא עבר פלילי והוגש תסקיר חיובי בעניינו. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על 9 חודשי מאסר, והחמיר בעונשו ל-9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם.

רע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.16) - הנאשם הורשע בהחזקת נשק ותחמושת לאחר שבביתו

נמצאו רובה מסוג קרל גוסטב, מחסנית תואמת ו-9 כדורים. הנאשם ללא עבר פלילי והוגש בעניינו תסקיר חיובי. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שחרג לקולא **מתחם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר**. בית המשפט המחוזי **החמיר עונשו ל-9 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ע"פ 2826/19 **מרעאנה נ' מדינת ישראל** (11.7.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק לאחר שלקח אקדח ומחסנית מגיסו והחביאם בביתו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 9 לבין 24 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו ל-9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, "בהינתן הנסיבות המיוחדות של התיק...", (ו)בהינתן המחיר האישי ששילם המערער בגין שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק".

רע"פ 2281/15 **חדיג'ה נ' מדינת ישראל** (27.4.15) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת נשק. בחיפוש בחצר ביתו של הנאשם נתפסו אקדח, שתי מחסניות ו-18 כדורים העטופים בשקית ומוטמנים באדמה. בסלון הבית נמצא גם סמן לייזר. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי **החמיר בעונשו ל-10 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ 6294/10 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (13.2.11) - שני נאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת לאחר שנתפסו כאשר כל אחד מהם החזיק באקדח טעון ומחסנית, ונאשם 2 החזיק בכיס מעילו מחסנית נוספת. כל אחד מהנאשמים **נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל**. ערעורם נדחה.

רע"פ 8730/18 **אברה מרשה נ' מדינת ישראל** (24.1.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק, בכך שהחזיק בארון ביתו אקדח ובתוכו מחסנית ו-14 כדורים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי קבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם יעמוד על 8 חודשי מאסר בפועל. עוד נקבע כי מדובר בעבירות המהוות "מכת מדינה" וכן "מכת אזור". לבסוף, החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של הנאשם והעמידו על **8 חודשי מאסר בפועל**. בבקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נטען שיש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וכן שיש לדחות את מועד מתן גזר הדין עד שייכנס לתוקפו התיקון לחוק העונשין המאפשר הטלת עונש מאסר למשך 9 חודשים בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי **"בית המשפט המחוזי קבע כי ש להחמיר בעונשו של המבקש, והטיל על המבקש עונש מאסר מאחורי סורג ובריה על אף שהיה ער לתיקון לחוק העונשין. בקביעה זו של בית המשפט מצויה אמירה ערכית נכונה, שדינו של מי ששלח ידו בהחזקת נשק, למאסר ממש ולא כזה שירוצה על דרך של עבודות שירות"**.

12. נוכח הערכים החברתיים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לפסיקה המקלה והמחמירה שהגישו ב"כ הצדדים, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - חריגה מטעמי שיקום?

13. בענייננו, מדובר בנאשם צעיר, כבן 29, נשוי ואב לילד, המצפה ביחד עם אשתו בימים אלה לילד נוסף, אשר בעברו הרשעה אחת בעבירה של החזקת מכשירי פריצה. בחלוף כשנתיים מאז ביצוע העבירה לא שב הנאשם להסתבך בפלילים, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים ולא היו בעניינו הפרות של תנאי השחרור. הנאשם שהה במעצר באיזוק אלקטרוני ובהמשך במעצר בית מלא תקופה ארוכה של כ-9.

14. מהתסקירים עולה שהנאשם מפרנס יחיד של משפחתו, שומר על יציבות תעסוקתית ומזה כשבע שנים עובד עם אחיו בחווה חקלאית השייכת למשפחה, כל זאת חרף העובדה כי לפני כעשור עבר תאונת דרכים קשה, בעטיה עבר הליך שיקומי ארוך, וזו הותירה אותו עם נכות וכאבים ברגלו (נע/2).

בנוסף, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה וצער וגילה הבנה לחומרת מעשהו, הגם שבתסקירים התרשם שירות המבחן מהתייחסות מטשטשת ומצמצמת מצדו לחלקו בעבירה, להשלכותיה האפשריות ולקשריו השוליים והמעורבות העבריינית שכלל הנראה עומדת בבסיס ביצועה. לא ניתן להתעלם מעובדה שהנאשם התגייס להליך טיפולי ממושך במסגרת שירות המבחן. הגם שבתחילה עלו מצדו דפוסי חשיבה נוקשים וקושי בולט לבחון את מצבו, כמו גם שלילת נזקקות טיפולית, ושילובו בטיפול קבוצתי לעצורי בית בה לקח חלק במסגרת הליך המעצר התאפיין בחוסר שיתוף פעולה, הרי שבהמשך ניכר כי חל שינוי בגישתו של הנאשם. הנאשם שולב בקבוצת הכנה לטיפול שבועית מוטיבציה והתגייסות לטיפול תוך דגש על זיהוי מצבי סיכון ורכישת כלים לוויסות דחפים, לצד שיחות פרטניות, החל מבטא הבנה יותר מעמיקה לחומרת מעשיו ורתיעה מהתנהגותו הבעייתית והשלכותיה השליליות, העמיק בנסיבות העבירה, גילה פתיחות ויכולת התבוננות עצמית, ופיתח מודעות ויכולת לבחון גורמי סיכון לצד העלאת תכנים רגשיים ומורכבים מעולמו האישי. בנסיבות אלה, הסיכון בעניינו הוערך **כנמוך** במידת חומרה **נמוכה**.

אמנם השירות העריך כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים שוליים ועבריינים מושרשים, והתרשם כי הנאשם בעל שאיפות להתקדם, מגלה מחויבות לשיקומו, למד לקח והסיק מסקנות מהתנהגות עוברת חוק, אך יחד עם זאת, ניכר כי הנאשם נמצא עדיין בראשית הדרך בלבד.

15. בנסיבות אלה, אני סבור כי הגם שההליך השיקומי שעובר הנאשם והתגייסותו לערוך שינוי בחייו אינם מצדיקים **חריגה ניכרת** ממתחם הענישה, כהמלצת שירות המבחן להטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי ששיקולים אלה מטילים את הכף **לחריגה מסוימת** ממתחם העונש ההולם, אך כזו שעדיין יהיה על הנאשם לרצות עונש מאסר מאחורי סורג ובריא, שכן כידוע שיקולי שיקום אינם חזות הכל ויש בהקלה ניכרת כדי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (ראה והשווה, לאחרונה, ע"פ 667/21 **מדינת ישראל נ' מנשה בן פורת ואח'** (10.3.21)).

עוד נלקחו בחשבון עברו הפלילי הקל של הנאשם, אורח חיים נורמטיבי שניהל עד עתה, כמו גם העובדה כי פרנסתו אשתו ובנו הפעוט, ובקרוב בן נוסף, תלויה בו כמפרנס יחיד, והעובדה שמאסר ממושך עלול לפגוע במשפחתו פגיעה כלכלית קשה. כמו כן, נלקחה בחשבון תקופת מעצרו ותקופה ארוכה במסגרתה שהה בתנאים מגבילים.

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, 18.7.19-19.6.19.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" ביום 1.6.21 בשעה 10:00 כשבידו תעודת זהות. התנאים המגבילים והערבויות הכספיות שהוטלו על הנאשם במסגרת הליך המעצר ימשיכו לחול עד להתייצבותו למאסר. אני מוציא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ אשר יחול עד להתייצבות הנאשם למאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת נשק.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 7.9.21.

המוצגים - נשק ותחמושת - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.